

Sygn. akt VI Ka 798/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Anita Jarząbek - Bocian

Sędziowie: SO Marek Wojnar (spr.)

SO Jacek Matusik

Protokolant sekr. sądowy Łukasz Sierdziński

przy udziale prokuratora Mariusza Ejflera

po rozpoznaniu dnia 19 września 2016 r.

sprawy P. D. syna R. i I., ur. (...) w Ś.

oskarżonego o przestępstwa z art. 270 § 1 k.k., art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 kk, art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 kk, art. 119 § 1 kw

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie

z dnia 9 lutego 2016 r. sygn. akt III K 163/15

I. zmienia wyrok w zaskarżonej części w stosunku do oskarżonego P. D. w ten sposób, że:

1. uchyla rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 3 części dyspozytywnej wyroku dotyczące czynu zarzucanego oskarżonemu w punkcie 13 aktu oskarżenia, zakwalifikowanego z art. 119 § 1 kw

i na podstawie art. 5 § 1 punkt 4 kpw i art. 45 § 1 kw postępowanie w tym zakresie umarza oraz uchyla rozstrzygnięcie z punktu 10 części dyspozytywnej wyroku o obowiązku zapłaty kwoty 460 złotych na rzecz Ł. S.;

2. uchyla rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 9 części dyspozytywnej wyroku o orzeczeniu obowiązku naprawienia szkody na rzecz K. W.;

3. utrzymuje tenże wyrok w mocy w pozostałej zaskarżonej części;

II. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. M. kwotę 516, 60 zł, obejmującą wynagrodzenie za obronę z urzędu w postępowaniu odwoławczym oraz podatek VAT.

SSO Marek Wojnar SSO Anita Jarząbek - Bocian SSO Jacek Matusik

Sygn. akt VI Ka 798/16

UZASADNIENIE

P. D. został oskarżony o to, że:

1. w dniu 4 marca 2013 r. w W. w Komisariacie Policji W. T. przy ul. (...) podrobił podpis D. Ł. na mandacie karnym kredytowym nr (...) w ten sposób, że w miejscu „czytelny podpis osoby ukaranej” złożył podpis o treści (...), w celu użycia dokumentu, jako autentyczny tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.;
2. w okresie 6-7 lipca 2014 r. z klatki schodowej przy ul. (...) w W. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej w postaci roweru marki G. (...) A. R. koloru czarnego o numerze ramy (...), po uprzednim przecięciu ostrym narzędziem łańcucha zabezpieczającego, gdzie wartość strat wyniosła 1360 pln na szkodę R. F., przy czym czynu tego dopuścił się w okresie pięciu lat po odbyciu, co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;
3. w okresie 7-22 lipca 2014 r. przy ul. (...) w W. po uprzednim włamaniu do piwnicy oznaczonej nr 57 poprzez wyłamanie drzwi, dokonał kradzieży cudzych rzeczy ruchomych, w postaci dwóch rowerów marki G., lampy stojącej, zasłonek firanek, drzwi wewnętrznych łazienkowych, dywanu, żyrandola, fotela skórzanego, półek na płyty, farby białej 10 l, klepki podłogowej jesionowej, łóżka żelaznego, wózka inwalidzkiego, szlifierki, wkrętarki, pędzli, szczotki i wózka dziecięcego o łącznej wartości strat 13.270 pln na szkodę A. T., przy czym czynu tego dopuścił się w okresie pięciu lat po odbyciu, co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;
4. w okresie 9-11 lipca 2014 r. przy ul. (...) w W. po uprzednim włamaniu do piwnicy oznaczonej nr 25 poprzez wyłamanie kłódki dokonał kradzieży cudzych rzeczy ruchomych w postaci narto-sanek, żarówek samochodowych, świec zapłonowych, stalowej listwy typu „ceownik” o długości 3,5 metra, oraz szklanych półek o łącznej wartości 800 pln na szkodę J. G., przy czym czynu tego dopuścił się w okresie pięciu lat po odbyciu, co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;
5. w dn.11/12. lipca 2014 r. z klatki schodowej trzeciego piętra budynku, przy ul. (...) w W. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia ruchomego w postaci: roweru marki G. (...), koloru niebiesko-szarego wraz zabezpieczającą linką, tj. mienia o łącznej wartości strat w wysokości 1.000 zł na szkodę D. N., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za przestępstwo umyślne podobne, tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;
6. w dniu 18 lipca 2014 r. z klatki schodowej trzeciego piętra budynku, przy ul. (...) w W. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia ruchomego w postaci: roweru miejskiego damski marki N. (...) o B., koloru białego o n KRA (...) o wartości 1.199 na szkodę M. B., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu, co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za przestępstwo umyślne podobne, tj. o czyn art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;
7. w dn. 20/21 lipca 2014 r. z klatki schodowej z czwartego piętra budynku, przy ul. (...) w W., dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia ruchomego w postaci: roweru marki C. (...) wraz z linką, tj. mienia o łącznej wartości strat w wysokości 650 zł na szkodę A. K., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu, co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za przestępstwo umyślne podobne, tj. o czyn art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;
8. w dn. 21/22 lipca 2014r. z klatki schodowej czwartego piętra budynku, przy ul. (...) w W. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia ruchomego w postaci: roweru marki D. model T. o wartości 800 zł na szkodę S. K., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu, co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za przestępstwo umyślne podobne, tj. o czyn art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;
9. w dniu 23/24 lipca 2014 r. z klatki schodowej budynku przy Al. (...) w W. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej w postaci roweru marki U. (...), po uprzednim przecięciu nożycami linki, jaką rower był przypięty do balustrady, gdzie wartość strat wyniosła 2.931 pln na szkodę K. P. (1), przy czym zarzuconego czynu

dopuszczył się w okresie pięciu lat po odbyciu, co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

10. w okresie 24-30 lipca 2014 r. przy ul. (...) w W. po uprzednim włamaniu do piwnicy oznaczonej numerem 35 poprzez przecięcie kłódki nożycami do metalu, dokonał kradzieży cudzych rzeczy ruchomych w postaci torby hokejowej na kółkach (...) o wartości 20 pln, ochraniacza ramion (...) o wartości 40 pln, spodni hokejowych (...) o wartości 30 pln, ochraniacza goleń R. (...) o wartości 20 pln, kasku (...) 5100 o wartości 50 pln, łyżew (...) o wartości 550 pln, koszulki R. (...) o wartości 180 pln, ochraniaczy łokci (...) 95 o wartości 30 pln, łopatk do kija hokejowego (...) o wartości 20 pln, szyby pleksi do kasku B. X. o wartości 40 pln, rękawic hokejowych (...) o wartości 20 pln i zwykłych getrów i koszulek treningowych bez wartości rynkowej, gdzie łączna wartości strat wyniosła 1.000 pln na szkodę K. W., przy czym czynu tego dopuścił się w okresie pięciu lat po odbyciu, co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

11. w lipcu 2014 r. przy ul. (...) w W. po uprzednim włamaniu do piwnicy oznaczonej nr 26 poprzez podważenie w drzwiach wejściowych na klatkę schodową, a następnie po zejściu do piwnicy przecięcie kłódki na drzwiach piwnicy nr 26, dokonał kradzieży z niej mienia w postaci komputera H. (...) o wartości 170 pln, monitora z głośnikami (...) o wartości 30 pln, klawiatury do komputera z czytnikiem kart pamięci o wartości 20 pln, gdzie łączna suma strat wyniosła 220 złotych na szkodę J. B., przy czym czynu tego dopuścił się w okresie pięciu lat po odbyciu, co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

12. w dniu 3 sierpnia 2014 r. przy ul. (...) w W. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej w postaci roweru marki G. (...), po uprzednim przecięciu nożycami linki, jaką rower był przypięty do drzewa, gdzie wartość strat wyniosła 1.190 pln na szkodę E. L., przy czym czynu tego dopuścił się w okresie pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

13. w dniu 14 sierpnia 2014r. z klatki schodowej budynku, przy ul. (...) w W. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia ruchomego w postaci: roweru marki S. (...), koloru niebieskiego wraz zabezpieczającą linką, tj. mienia o łącznej wartości strat w wysokości 460 zł na szkodę Ł. S., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za przestępstwo umyślne podobne, tj. o czyn art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

14. w dniu 14 sierpnia 2014r. z klatki schodowej budynku, przy ul. (...) w W. dokonał zaboru w cel przywłaszczenia mienia ruchomego w postaci: roweru górskiego koloru srebrnego z napisem na ramie S. o wartości około 500 zł na szkodę J. M., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu, co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za przestępstwo umyślne podobne, tj. o czyn art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

15. w dn. 3/ 4 września 2014 r. w W. na ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z nieustaloną osobą dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci roweru marki G. (...) o wartości 1200 zł czym działał na szkodę D. P., przy czym czynu tego dopuścił się w okresie pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

16. w dn. 3/ 4 września 2014 r. w W. na ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z nieustaloną osobą dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci roweru marki G. F. model T. o wartości 1200zł czym działał na szkodę R. W., przy czym czynu tego dopuścił się w okresie pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

17. w dn. 11/12 września 2014 r. w W. na ul. (...) 7 dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci roweru marki K. (...) nr ramy (...) o wartości 600 zł, czym działał na szkodę M. K., przy czym czynu tego dopuścił się w okresie

pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

18. w dniu 15/16 września 2014 r. w W. działając wspólnie i w porozumieniu z M. L. dokonał kradzieży z włamaniem na klatkę schodową przy ul. (...) poprzez wyważenie zamka w drzwiach wejściowych, a następnie po przecięciu linki zabezpieczającej zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci roweru marki H. koloru białego z różowo- błękitnymi paskami o wartości 530 zł działając na szkodę Z. J., przy czym czynu tego dopuścił się w okresie pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

19. w dn. 21/22 września 2014r w W. na ul. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci roweru marki K. (...) nr ramy (...) o wartości 1750 zł czym działał na szkodę E. S., przy czym czynu tego dopuścił się w okresie pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie wyrokiem z dnia 9 lutego 2016 r. sygn. akt III K 163/15:

1. oskarżonego P. D. uznał za winnego zarzuconego mu w pkt 1 a/o czynu i za to na podstawie art. 270 § 1 k.k. skazał go i wymierzył mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;

2. oskarżonego P. D. uznał w ramach zarzucanych mu w pkt 2, 5, 6, 7, 8, 9, 12, 14, 15, 16, 17, 19 czynów za winnego tego, że działając w krótkich odstępach czasu, w podobny sposób w okresie od 6 lipca 2014 r. do 22 września 2014 r. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej na szkodę R. F., D. N., M. B., A. K., S. K., K. P. (2), E. L., Ł. S., J. M., D. P., R. W., M. K., E. S. w ten sposób, że:

- w okresie 6-7 lipca 2014 r. z klatki schodowej przy ul. (...) w W. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej w postaci roweru marki G. (...) koloru czarnego o numerze ramy (...). po uprzednim przecięciu ostrym narzędziem łańcucha zabezpieczającego, gdzie wartość strat wyniosła 1360 pln na szkodę R. F.. przy czym czynu tego dopuścił się w okresie pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne;

- w dn.11/12. lipca 2014 r. z klatki schodowej trzeciego piętra budynku, przy ul. (...) w W. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia ruchomego w postaci: roweru marki G. (...), koloru niebiesko-szarego wraz zabezpieczającą linką, tj. mienia o łącznej wartości strat w wysokości 1.000 zł. na szkodę D. N.. przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za przestępstwo umyślne podobne,

- w dniu 18 lipca 2014 r. z klatki schodowej trzeciego piętra budynku, przy ul. (...) w W. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia ruchomego w postaci: roweru miejskiego damski marki (...) koloru białego o n KRA (...) o wartości 1.199 na szkodę M. B., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za przestępstwo umyślne podobne,

- w dn.20/21 lipca 2014 r. z klatki schodowej z czwartego piętra budynku, przy ul. (...) w W., dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia ruchomego w postaci: roweru marki C. (...) wraz z linką, tj. mienia o łącznej wartości strat w wysokości 650 zł na szkodę A. K., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za przestępstwo umyślne podobne,

- w dn. 21/22 lipca 2014r. z klatki schodowej czwartego piętra budynku, przy ul. (...) w W. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia ruchomego w postaci: roweru marki D. model T. o wartości 800 zł na szkodę S. K., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za przestępstwo umyślne podobne,

- w dniu 23/24 lipca 2014 r. z klatki schodowej budynku przy Al. (...) w W. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej w postaci roweru marki U. (...), po uprzednim przecięciu nożycami linki, jaką rower był przypięty do balustrady, gdzie wartość strat wyniosła 2.931 pln na szkodę K. P. (1), przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w okresie pięciu lat po odbyciu, co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

- w dniu 3 sierpnia 2014 r. przy ul. (...) w W. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej w postaci roweru marki G. (...), po uprzednim przecięciu nożycami linki, jaką rower był przypięty do drzewa, gdzie wartość strat wyniosła 1.190 pln na szkodę E. L., przy czym czynu tego dopuścił się w okresie pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

- w dniu 14 sierpnia 2014r. z klatki schodowej budynku, przy ul. (...) w W. dokonał zaboru w cel przywłaszczenia mienia ruchomego w postaci: roweru górskiego koloru srebrnego z napisem na ramie S. o wartości około 500 zł na szkodę J. M., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za przestępstwo umyślne podobne,

- w dn. 3/ 4 września 2014 r. w W. na ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z nieustaloną osoba dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci roweru marki G. (...) o wartości 1200zł czym działał na szkodę D. P., przy czym czynu tego dopuścił się w okresie pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

- w dn. 3/ 4 września 2014 r. w W. na ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z nieustaloną osoba dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci roweru marki G. F. model T. o wartości 1200zł czym działał na szkodę R. W., przy czym czynu tego dopuścił się w okresie pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

- w dn. 11/12 września 2014 r. w W. na ul. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci roweru marki K. (...) nr ramy (...) o wartości 600zł czym działał na szkodę M. K., przy czym czynu tego dopuścił się w okresie pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

- w dn. 21/22 września 2014r w W. na ul. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci roweru marki K. (...) nr ramy (...) o wartości 1750zł czym działał na szkodę E. S., przy czym czynu tego dopuścił się w okresie pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. czynu z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. skazał go, a na podstawie art. 278 § 1 k.k. wymierzył mu karę 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

3. oskarżonego P. D. uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt 13 a/o z tym, że czy ten zakwalifikował z art. 119 § 1 k.w., i za to na podstawie art. 119 § 1 k.w. skazał go i wymierzył mu karę 20 dni aresztu;

4. oskarżonego P. D. uznał w ramach zarzucanych mu w pkt 3, 4, 10, 11, 18 a/o czynów za winnego tego, że działając w krótkich odstępach czasu, w podobny sposób w okresie od 7 lipca 2014 r. do 15/16 września 2014 r. dokonał kradzieży z włamaniem na szkodę A. T., J. G., K. W., J. B., Z. J. w ten sposób, że:

- w okresie 7-22 lipca 2014 r. przy ul. (...) w W. po uprzednim włamaniu do piwnicy oznaczonej nr 57 poprzez wyłamania drzwi, dokonał kradzieży cudzych rzeczy ruchomych, w postaci dwóch rowerów marki G., lampy stojącej, zasłonek firanek, drzwi wewnętrznych łazienkowych, dywanu, żyrandola, fotela skózanego, półek na płyty, farby białej 10 l, klepki podłogowej jesionowej, łóżka żelaznego, wózka inwalidzkiego, szlifierki, wkrętarki, pędzli, szczotki i wózka dziecięcego i przyjmuje łączną wartości strat 8000 pln na szkodę A. T., przy czym czynu tego dopuścił się w okresie pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

- w okresie 9-11 lipca 2014 r. przy ul. (...) w W. po uprzednim włamaniu do piwnicy oznaczonej nr 25 poprzez wyłamanie kłódki dokonał kradzieży cudzych rzeczy ruchomych w postaci narto-sanek, żarówek samochodowych, świec zapłonowych, stalowej listwy typu „ceownik” o długości 3,5 metra, oraz szklanych półek o łącznej wartości 800 pln na szkodę J. G., przy czym czynu tego dopuścił się w okresie pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

- w okresie 24-30 lipca 2014 r. przy ul. (...) w W. po uprzednim włamaniu do piwnicy oznaczonej numerem 35 poprzez przecięcie kłódki nożycami do metalu, dokonał kradzieży cudzych rzeczy ruchomych w postaci torby hokejowej na kółkach (...) o wartości 20 pln, ochraniacza ramion (...) o wartości 40 pln, spodni hokejowych (...) o wartości 30 pln, ochraniacza goleni R. (...) o wartości 20 pln, kasku (...) 5100 o wartości 50 pln, łyżew (...) o wartości 550 pln, koszulki (...) o wartości 180 pln, ochraniaczy łokci (...) 95 o wartości 30 pln, łopatkki do kija hokejowego (...) o wartości 20 pln, szyby pleksi do kasku B. X. o wartości 40 pln, rękawic hokejowych (...) o wartości 20 pln i zwykłych getrów i koszulek treningowych bez wartości rynkowej, gdzie łączna wartości strat wyniosła 1.000 pln na szkodę K. W., przy czym czynu tego dopuścił się w okresie pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

- w lipcu 2014 r. przy ul. (...) w W. po uprzednim włamaniu do piwnicy oznaczonej nr 26 poprzez podważenie w drzwiach wejściowych na klatkę schodową, a następnie po zejściu do piwnicy przecięcie kłódki na drzwiach piwnicy nr 26, dokonał kradzieży z niej mienia w postaci komputera H. (...) o wartości 170 pln, monitora z głośnikami F. o wartości 30 pln, klawiatury do komputera z czytnikiem kart pamięci o wartości 20 pln, gdzie łączna suma strat wyniosła 220 złotych na szkodę J. B., przy czym czynu tego dopuścił się w okresie pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

- w dniu 15/16 września 2014 r. w W. działając wspólnie i w porozumieniu z M. L. dokonał kradzieży z włamaniem na klatkę schodową przy ul. (...) poprzez wyważenie zamka w drzwiach wejściowych, a następnie po przecięciu linki zabezpieczającej zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci roweru marki H. koloru białego z różowo- błękitnymi paskami o wartości 530zł działając na szkodę Z. J., przy czym czynu tego dopuścił się w okresie pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. czynu z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. skazał go, a na podstawie art. 279 § 1 k.k. wymierzył mu karę 3 lat pozbawienia wolności;

5. na podstawie na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. kary jednostkowe opisane w pkt. 1,2,4 wyroku połączył i wymierzył oskarżonemu P. D. karę łączną 4 lat pozbawienia wolności;

6. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu P. D. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w przedmiotowej sprawie, tj. od dnia 13 października 2014 r. do dnia uprawomocnienia się wyroku;

7. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego P. D. obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwot: 1360 złotych na rzecz R. F., 8.000 złotych na rzecz A. T., 800 złotych na rzecz J. G., złotych na rzecz D. N., 1199 złotych na rzecz M. B., 650 złotych na rzecz A. K., 800 złotych na rzecz S. K., 2931 złotych na rzecz K. P. (1), 1000 złotych na rzecz K. W., 220 złotych na rzecz J. B., 1190 złotych na rzecz E. L., 500 złotych na rzecz J. M., złotych na rzecz D. P., 1200 złotych na rzecz R. W., 600 złotych na rzecz M. K., złotych na rzecz E. S.;

8. na podstawie art. 119§ 4 k.w. orzekł od oskarżonego obowiązek zapłaty kwoty 460 złotych na rzecz Ł. S. tytułem zapłaty równowartości ukradzionego mienia;

9. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego P. D. solidarny obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 530 złotych na rzecz Z. J.;

10. na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. adw. K. M. kwotę 1644 złotych powiększoną o należną stawkę podatku VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu P. D. z urzędu;

11. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego P. D. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych;

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca oskarżonego. Zaskarżył powyższy wyrok, co do pkt. 1 w zakresie wymierzonej kary, a w pozostałych punktach co do winy i kary. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

I. w odniesieniu do pkt 1 wyroku - orzeczenie wobec oskarżonego P. D. rażąco niewspółmiernie surowej kary w wymiarze 3 miesięcy pozbawienia wolności, która nie uwzględnia występujących w sprawie okoliczności łagodzących takich jak dotychczasowa niekaralność oskarżonego za przestępstwa takie samo bądź podobne, złożenie przez niego pełnych wyjaśnień, co do przebiegu zdarzenia, a których uwzględnienie przez Sąd powinno spowodować orzeczenie w stosunku do sprawy łagodniejszej kary, tj. kary ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności wraz z zawieszeniem jej wykonania na okres próby.

II. w pozostałym zakresie zarzucił naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na treść wyroku tj.:

1. art. 170 k.p.k. w zw. z art. 193 § 1 k.p.k. poprzez nieuwzględnienie wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego w przedmiocie wyceny skradzionych ruchomości objętych aktem oskarżenia i dokonanie samodzielnych ustaleń faktycznych odnośnie wartości mienia wskazanego w akcie oskarżenia, w sytuacji, gdy stwierdzenie powyższych informacji wymagało wiadomości specjalnych i nie mogło zostać samodzielnie ustalone przez Sąd w szczególności, że przedmiotowe ustalenie miało istotny wpływ na przyjęcie właściwej kwalifikacji prawnej zarzucanych czynów oraz orzeczenie o wysokości obowiązku naprawienia szkody,

2. art. 410 k.p.k. poprzez pominięcie przy dokonywaniu ustaleń faktycznych dowodu z wydruków aukcji internetowych złożonych przez obrońcę oskarżonego na rozprawie w dniu 9 lutego 2016 roku (k.2135-2137, 2138-2140, 2141-2145) mających znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy i w konsekwencji oparcie ustaleń w przedmiocie wartości ruchomości objętych aktem oskarżenia jedynie na części materiału dowodowego, co w konsekwencji prowadziło do błędnego ustalenia wartości ww. rzeczy ruchomych,

3. art. 167 k.p.k. poprzez niedopuszczenie z urzędu dowodu z przesłuchania w charakterze świadka pokrzywdzonego M. T., podczas gdy tylko i wyłącznie przeprowadzenie tego dowodu mogło prowadzić do ustalenia, jakie rzeczy zostały mu skradzione i jaka była ich wartości,

4. art. 171 § 5 i 7 k.p.k. poprzez dokonanie ustaleń faktycznych na podstawie wyjaśnień P. D. złożonych w trakcie postępowania przygotowawczego, podczas gdy w myśl tego przepisu nie mogły one stanowić dowodu, jako złożone w warunkach wyłączających swobodną wypowiedź i tym samym błędne przyjęcie, że P. D. dokonał zarzucanych mu czynów,

5. art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. poprzez jednostronną, dowolną, a nie swobodną ocenę wyjaśnień oskarżonego P. D. złożonych w toku postępowania sądowego prowadzącą do uznania ich przez Sąd za niewiarygodne poprzez przyjęcie, że nie znajdują one potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie, podczas gdy wyjaśnienia te korelują ze zgromadzonym materiałem dowodowym,

6. art. 7 k.p.k. poprzez jednostronną, dowolną, a nie swobodną ocenę dowodów zgromadzonych w sprawie i ocenę ich wbrew doświadczeniu życiowemu i procesowemu oraz wbrew zgromadzonemu w sprawie materiałowi dowodowemu skutkujące naruszeniem art. 5 § 2 k.p.k. poprzez rozstrzygnięcie nieusuwalnych wątpliwości na niekorzyść oskarżonego - tj. przyjęcie, że dopuścił się on czynów objętych aktem oskarżenia, w szczególności poprzez uznanie, że:

a) oskarżony dopuścił się czynu opisanego w pkt. 3 aktu oskarżenia polegającym na dokonaniu kradzieży po uprzednim włamaniu się do piwnicy należącej do A. T., podczas gdy z zeznań pokrzywdzonej wynika, że:

- włamanie do piwnicy zostało dokonane poprzez przepiłowanie drewnianych elementów zabezpieczających piwnicę, a więc za pomocą narzędzi, które nie zostały zabezpieczone u oskarżonego i okoliczności włamania są sprzeczne z modus operandi pozostałych czynów zarzucanych oskarżonemu,

- rodzaj i ilość skradzionych przedmiotów powodował, iż dokonanie przedmiotowej kradzieży nie było możliwe przez jedną lub nawet dwie osoby,

b) oskarżony dopuścił się czynu opisanego w pkt. 4 aktu oskarżenia polegającym na kradzieży po uprzednim włamaniu się do piwnicy należącej do J. G., podczas gdy z zeznań pokrzywdzonego wynika, że to nie oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu,

c) oskarżony dopuścił się czynu opisanego w pkt. 10 aktu oskarżenia polegającym na kradzieży po uprzednim włamaniu się do piwnicy należącej do K. W., podczas gdy z zeznań świadka K. W. wynika, że po włamaniu do jej piwnicy sprawca założył swoją kłódkę oraz ukraść inne rzeczy niż rowery, co powoduje, że okoliczności włamania są sprzeczne z modus operandi pozostałych czynów zarzucanych oskarżonemu,

d) oskarżony dopuścił się czynu opisanego w pkt. 18 aktu oskarżenia polegającym na kradzieży po uprzednim włamaniu się na klatkę schodową przy al. (...), podczas gdy z zeznań współoskarżonej oraz oskarżonego wynika, że drzwi do klatki były otwarte, co powoduje, że Sąd wydając wyrok przyjął błędny stan faktyczny mający wpływ na kwalifikację prawną czynu.

W konkluzji skarżący wniósł o:

1. co do pkt. 1 zaskarżonego wyroku o zmianę orzeczenia w przedmiocie kary i orzeczenie łagodniejszej kary, tj. kary ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności wraz z zawieszeniem jej wykonania na okres próby
2. uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja obrońcy oskarżonego jest niezasadna i jej wnioski nie zasługują na uwzględnienie. Na uwzględnienie zasługuje jedynie zgłoszony przez obrońcę na rozprawie apelacyjnej wniosek o uchylenie wyroku w zakresie rozstrzygnięcia dotyczącego czynu zarzucanego oskarżonemu w pkt 13 aktu oskarżenia i umorzenie postępowania w tej części, o czym będzie mowa w dalszej części uzasadnienia.

Apelacja w pierwszej kolejności akcentuje obrazę przepisów postępowania dotyczących przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego oraz oddalenia wniosku dowodowego w tym zakresie i w efekcie obrazę art. 410 k.p.k. przez oparcie orzeczenia na niepełnym materiale dowodowym co do ustalenia wartości rzeczy będących przedmiotem kradzieży zarzucanych oskarżonemu, w tym brak z urzędu inicjatywy dowodowej odnośnie przesłuchania świadka M. T., jak też obrazę przepisów postępowania dotyczących swobody wyjaśnień oskarżonego w postępowaniu przygotowawczym i naruszenie zasad szeroko pojętej oceny dowodów, w odniesieniu do wyjaśnień oskarżonego i pozostałego materiału dowodowego, co skutkowało błędną oceną okoliczności stanowiących podstawę ustaleń. Apelacja stawia również zarzut rażącej surowości kary orzeczonej za czyn z pkt 1 aktu oskarżenia.

Wbrew wywodom apelacji, przeprowadzona kontrola odwoławcza zaskarżonego wyroku pozwala na stwierdzenie, że Sąd Rejonowy nie naruszył powołanych przez skarżącego przepisów prawa procesowego i prawidłowo przeprowadził postępowanie, a zebrany materiał dowodowy poddał dostatecznie wnikliwej, kompleksowej analizie, rozważając, stosownie do art. 410 k.p.k. całokształt okoliczności, nie obrażając art. 5 § 2 k.p.k., przy czym oceny dowodów

dokonał z baczeniem na reguły wynikające z art. 7 k.p.k. Podkreślić w tym miejscu należy, że swobodna ocena dowodów dokonana przez Sąd meriti to ocena kompleksowa całokształtu dowodów i wszystkich wynikających z nich okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia, uwzględniająca zasady prawidłowego rozumowania oraz wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego. Skarżący kwestionując ocenę dowodów oraz wynikające z tej oceny ustalenia faktyczne, dokonuje subiektywnej i odmiennej oceny materiału dowodowego, a jego argumentacja, niejednokrotnie nie znajdująca oparcia w materiale dowodowym, sprowadza się do polemiki z dokonaną przez Sąd meriti oceną dowodów i prezentowania własnych poglądów, przy czym jednak nie wskazuje jakich to konkretnych uchybień w zakresie zasad logicznego rozumowania, przy ocenie materiału dowodowego dopuścił się ten Sąd. Podnoszone przez apelację wątpliwości zrodziły się wyłącznie u jej autora, natomiast nie wystąpiły po stronie Sądu Rejonowego, który w trafny sposób ustosunkował się do wersji wynikających z przeprowadzonych dowodów. Podkreślić przy tym należy, że zarzuty i argumentacja apelacji były już przedmiotem rozważań Sądu I instancji, co znajduje wyraz w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, a wywody skarżącego sprowadzają się, jak wskazano, jedynie do subiektywnej polemiki z tym stanowiskiem.

Chybiony jest zarzut apelacji dotyczący oddalenia wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego do spraw wyceny wszystkich ruchomości będących przedmiotem zarzutów kradzieży stawianych oskarżonemu. Przede wszystkim obrońca nie zauważa, że w przypadku czynów zarzucanych oskarżonemu w pkt 2, 10, 11 i 12 aktu oskarżenia skradzione rzeczy były przedmiotem opinii biegłego do spraw wyceny ruchomości majątkowych już w postępowaniu przygotowawczym i przyjęta w tych zarzutach wartość rzeczy wynika właśnie z opinii biegłego (k-1075-1096, k-1098-1107). W pozostałych przypadkach rzeczy nie były wyceniane przez biegłego. Nietrafny jest jednak zarzut apelacji, iż wycena rzeczy będących przedmiotem zarzutów aktu oskarżenia wymaga wiadomości specjalnych, a tym samym, że spełnione są przesłanki określone w art. 193 § 1 k.p.k. do zasięgnięcia opinii biegłego. Trudno bowiem logicznie przyjąć, że w każdym wypadku kradzieży konieczne jest powoływanie biegłego do wyceny jej przedmiotu. Nie wymaga specjalnych wiadomości określenie wartości prostych rzeczy codziennego użytku, zwłaszcza gdy pokrzywdzeni podali wartość utraconego mienia z uwzględnieniem ceny ich zakupu, czasu i sposobu użytkowania oraz stopnia zużycia, przy czym w wielu wypadkach dysponowali oni dowodami zakupu, które mogły stanowić punkt odniesienia. W takim przypadku dla określenia wartości rzeczy wystarczają zasady prawidłowego rozumowania oraz wskazania wiedzy i doświadczenie życiowe przeciętnego człowieka. Zbędne jest w tej sytuacji zasięganie opinii biegłego, zwłaszcza, że w przypadkach, w których biegły opiniował, wskazał on, że z uwagi na brak ruchomości będących przedmiotem opiniowania oraz brak szczegółowego opisu ich stanu technicznego podane przez niego wartości są wyliczeniami uśrednionymi i wycena wartości jest jedynie przybliżona. Wprawdzie Sąd I instancji za podstawę oddalenia wniosku dowodowego o powołanie biegłego do spraw wyceny ruchomości podał art. 170 § 1 pkt 5 k.p.k., mimo, iż prawidłową podstawą oddalenia tego wniosku wobec braku przesłanek do zasięgnięcia opinii specjalistycznej winien być art. 193 § 1 k.p.k., jednakże w treści wydanego w tym przedmiocie postanowienia zasadnie wskazał na brak potrzeby posiadania wiadomości specjalnych do określenia wartości skradzionego mienia. Trudno przy tym skutecznie kwestionować wartości rzeczy podane przez pokrzywdzonych, które opiewały na kwoty niższe niż te, za jakie skradzione rzeczy nabyli. Nie można w tych warunkach logicznie uznać, iż zeznania pokrzywdzonych nie są dowodem, mogącym stanowić podstawę ustaleń faktycznych, w tym w odniesieniu do wartości rzeczy, jakie im zostały skradzione. Obrońca nie dostrzega, że zeznania pokrzywdzonych są tu pełnowartościowymi dowodami i zasadnie Sąd Rejonowy oparł na nich swoje ustalenia. Co się tyczy wydruków zamieszczonych w internecie ofert kupna sprzedaży artykułów podobnych lub tożsamyh marek, to wbrew zarzutom i twierdzeniom apelacji nie stanowiły one podstawy ustaleń, lecz miały jedynie informacyjne znaczenie. Tego rodzaju wydruki ofert z istoty rzeczy nie dotyczące konkretnych skradzionych rzeczy, a jedynie podobnych nie są dowodem, który mógłby miarodajnie określać wartość mienia wskazanego w zarzutach aktu oskarżenia, co zresztą dostrzega sam skarżący, jednocześnie popadając w wewnętrzną sprzeczność, gdy odwołuje się do wydruków, które sam przedłożył na rozprawie. Trudno zatem skutecznie stawiać w tym przypadku zarzut obrazy art. 410 k.p.k.

Zupełnie nietrafny jest zarzut obrazy art. 167 k.p.k. dotyczący nieprzeprowadzenia dowodu z zeznań świadka M. T.. Wbrew twierdzeniom apelacji podnieść należy, że na okoliczności dotyczące zarzutu 10 aktu oskarżenia była przesłuchana pokrzywdzona K. W. - właścicielka piwnicy, do której dokonano włamania, która szczegółowo podała

jakie przedmioty zostały wówczas skradzione, opisała je i określiła ich wartość. Nie ma w tej sytuacji potrzeby słuchania jej partnera, który razem z nią zamieszkiwał i trzymał w tej piwnicy swoje rzeczy, zwłaszcza, że wartość tych rzeczy została ustalona i przyjęta, nie na podstawie zeznań świadka K. W., lecz w oparciu o opinię biegłego do spraw wyceny ruchomości majątkowych (k-1075-1096).

Całkowicie bezpodstawny jest zarzut obrazy art. 171 § 5 i 7 k.p.k. Jest on oparty jedynie na wyjaśnieniach oskarżonego, które jednak nie znalazły w tej mierze żadnego potwierdzenia w zebranych w sprawie materiale dowodowym i słusznie zostały ocenione przez Sąd meriti za niewiarygodne. Podkreślić bowiem należy, że oskarżony podpisywał bez zastrzeżeń protokoły jego przesłuchań, w których przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Podobnie bez zastrzeżeń podpisał on protokół wizji lokalnej, w czasie której opisywał popełnione przez siebie kradzieże oraz wskazywał miejsca ich dokonania. Trudno przy tym logicznie uznać, że oskarżony był zmuszany do złożenia wyjaśnień określonej treści, skoro jego przesłuchania, w których przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów były dokonywane w różnych jednostkach policji i przez różnych funkcjonariuszy, a nadto wyjaśnienia takie składał w prokuraturze oraz przed sądem w czasie posiedzenia w przedmiocie tymczasowego aresztowania. Wtedy także nie wnosił żadnych zastrzeżeń do sposobu przesłuchań, a pojawiły się one dopiero w końcowym etapie postępowania przygotowawczego i na rozprawie. Nie potrafił przy tym wskazać czy i które przesłuchujące go osoby zmuszały go do przyznania się i złożenia wyjaśnień dotyczących okoliczności popełnienia zarzucanych mu czynów. Zupełnie gołosłowne są twierdzenia skarżącego, iż oskarżony w trakcie przesłuchań znajdował się pod wpływem narkotyków, co wpływało na swobodę jego wypowiedzi. Okoliczności tej nie podnosi nawet sam oskarżony, a jeśli się weźmie pod uwagę ilość owych przesłuchań w różnych jednostkach policji oraz w prokuraturze i sądzie oraz porówna odległości czasowe między datami zatrzymania, a datami przesłuchania to trudno uznać zarzut obrońcy za uzasadniony. Brak jest w tej sytuacji miarodajnych podstaw do przyjęcia zasadności zarzutu apelacji obrazy art. 171 § 5 i 7 k.p.k.

Chybiony jest również zarzut apelacji obrazy art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. w odniesieniu do oceny wyjaśnień oskarżonego. Sąd Rejonowy poddał wszystkie wyjaśnienia oskarżonego szczegółowej analizie i wskazał oraz przekonywująco uzasadnił dlaczego dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego z postępowania przygotowawczego, w których przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów oraz jego wyjaśnieniom z rozprawy, w których przyznał się do popełnienia części zarzucanych mu czynów, jak też dlaczego odmówił wiarygodności tym jego wyjaśnieniom, w których nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, jak też twierdził, że jego wcześniejsze relacje były złożone pod przymusem. Argumentację Sądu meriti należy podzielić bez potrzeby jej powtarzania. Podkreślić jedynie ponownie należy, że wyjaśnienia oskarżonego, w których przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów były składane wielokrotnie, przed różnymi organami i osobami prowadzącymi postępowanie i znajdowały potwierdzenie w wynikach wizji lokalnej z jego udziałem, jak też w nagraniach monitoringu, w tych przypadkach, w których zostały zarejestrowane, jak też korespondowały z zeznaniami osób pokrzywdzonych co do miejsc dokonania przestępstw oraz skradzionych przedmiotów. Oskarżony wprawdzie nie we wszystkich przypadkach pamiętał szczegółowo wszystkie skradzione przedmioty, jednakże jest logicznie wytłumaczalne jeśli się uwzględni ilość dokonanych czynów oraz zabieranych rzeczy. W przeciwieństwie do wskazanych wyjaśnień, w których przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, jego wyjaśnienia, w których zaprzeczał swojemu sprawstwu, niezależnie od wewnętrznej sprzeczności z wcześniejszymi wyjaśnieniami, nie znajdowały potwierdzenia w pozostałym wskazanym przez Sąd meriti materiale dowodowym. Twierdzenia apelacji o korelacji przeczących sprawstwu oskarżonego wyjaśnień z innymi dowodami w sprawie, nie znajdują oparcia w wynikających z tych dowodów okolicznościach, przy czym sam skarżący tej korelacji nie wskazuje, co czyni je całkowicie gołosłownymi.

Nie można także zgodzić się z zarzutem apelacji obrazy art. 7 k.p.k. w ocenie zebranego materiału dowodowego i poczynieniu w efekcie błędnych ustaleń. Chybione jest kwestionowanie sprawstwa oskarżonego w odniesieniu do czynów zarzucanych w pkt 3 i 10 aktu oskarżenia na podstawie modus operandi odmiennego w stosunku do pozostałych czynów, bowiem nie jest to okoliczność, która w sposób jednoznaczny identyfikuje sprawcę. Oskarżony dopuszczał się bowiem zarówno kradzieży zwykłych, jak i kradzieży z włamaniem (tych ostatnich nie tylko w dwóch wskazanych przypadkach), co sprawia, że jego sposób działania był różny w zależności od okoliczności. Trudno podważać dokonanie przez oskarżonego czynu z pkt 3 aktu oskarżenia stwierdzeniem pokrzywdzonej A. T.

o przepiłowaniu poprzecznej deski zabezpieczającej drzwi do piwnicy, co zdaniem skarżącego mogło być dokonane przy użyciu narzędzi, których przy oskarżonym nie zabezpieczono. Obrońca zdaje się nie dostrzegać jednak, iż oskarżony nie został zatrzymany po dokonaniu tego włamania, a zatem późniejszy brak zabezpieczenia takiego narzędzia nie świadczy absolutnie o jego wcześniejszym nie posiadaniu przez oskarżonego. Podkreślić przy tym należy, że pokrzywdzona T. mówiła również o wyłamaniu drzwi piwnicznych, co koresponduje z wyjaśnieniami oskarżonego, z postępowania przygotowawczego, w których przyznał się do tego włamania oraz z wynikami wizji lokalnej z jego udziałem, gdzie opisał okoliczności jego popełnienia. Trudno przy tym kwestionować popełnienie tego czynu rodzajem i ilością skradzionych przedmiotów w sytuacji, gdy był on popełniony na przestrzeni kilkunastu dni i działanie oskarżonego nie musiało być jednorazowe, a okoliczność ta inaczej pozwala spojrzeć na możliwości poradzenia sobie przez oskarżonego z zabranieniem mienia przypisanego mu w ramach zarzutu 3 aktu oskarżenia. Nie można także skutecznie podważać sprawstwa oskarżonego w odniesieniu do przypisanego mu czynu z pkt 4 aktu oskarżenia wątpliwością wyrażoną przez pokrzywdzonego J. G., skoro była to jedynie jego, nie znajdująca żadnego oparcia dowodowego, supozycja, zwłaszcza, że oskarżony w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do jego popełnienia i w czasie wizji lokalnej z jego udziałem wskazał miejsce dokonania tego przestępstwa, sposób działania oraz co stamtąd ukradł.

Chybiony jest zarzut apelacji błędnych ustaleń co do faktu dokonania kradzieży roweru opisanego w pkt 18 aktu oskarżenia, po uprzednim włamaniu, gdy fakt dokonania włamania wynika jednoznacznie z wyjaśnień oskarżonego P. D. oraz oskarżonej M. L. złożonych w postępowaniu przygotowawczym, które znajdują potwierdzenie w nagraniu monitoringu oraz protokole oględzin miejsca zdarzenia, gdzie stwierdzono uszkodzenia zamka, korespondujące ze sposobem działania opisanym przez oboje oskarżonych. Późniejsze odmienne twierdzenia oskarżonych, iż zamek był otwarty sprzeczne są z ich poprzednimi wyjaśnieniami w tym zakresie oraz ze wskazanymi wyżej dowodami i zasadnie Sąd meriti odmówił im wiary. Trudno przy tym uznać, że współdziałająca z oskarżonym P. D. oskarżona M. L. dokonywałaby przy użyciu noża manipulacji podważenia zamka w drzwiach wejściowych, gdyby zamek ten był otwarty, zwłaszcza, że jak wynika z ustaleń poczynionych przez policję na miejscu zdarzenia, drzwi do klatki schodowej były zabezpieczone domofonem, który był sprawny.

Przedstawione wyżej okoliczności pozwalają na stwierdzenie, iż Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych co do winy oskarżonego, oraz trafnej oceny prawnej jego działania, a apelacja nie przedstawiła argumentów, które mogłyby je skutecznie podważyć. Podnieść jedynie należy, że karalność wykroczenia przypisanego oskarżonemu w ramach zarzutu z pkt 13 aktu oskarżenia, uległa obecnie przedawnieniu (czyn 14 sierpnia 2014 r. - dwuletni okres karalności minął 14 sierpnia 2016 r.) i stąd też zasadnym był zgłoszony przez obrońcę na rozprawie apelacyjnej wniosek o uchylenie wyroku w tej części i umorzenie postępowania w tym zakresie. Konsekwencją powyższego rozstrzygnięcia było uchylenie orzeczenia z pkt 10 części dyspozytywnej wyroku o obowiązku naprawienia szkody na rzecz osoby pokrzywdzonej tym czynem, niezależnie od tego, iż już w chwili orzekania przez Sąd I instancji obowiązek ten nie powinien być nałożony, skoro pokrzywdzony odzyskał skradzione mienie.

Niezależnie od granic i zarzutów apelacji należało uchylić jako rażąco niesprawiedliwe orzeczenie Sądu I instancji w zakresie obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonej czynem opisanym w pkt 10 aktu oskarżenia, skoro z zeznań pokrzywdzonej wynika, iż otrzymała ona odszkodowanie z tytułu ubezpieczenia, przewyższające ustaloną i przypisaną oskarżonemu wartość szkody.

Nie można zgodzić się z zarzutem apelacji rażącej niewspółmierności kary za przypisany mu czyn z pkt 1 aktu oskarżenia. Oskarżonemu została bowiem wymierzona za ten czyn najniższa kara pozbawienia wolności przewidziana w sankcji przepisu art. 270 § 1 k.k. Jeśli przy tym uwzględnić uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego, w tym wbrew twierdzeniu apelacji, kilkukrotną za przestępstwa podobne oraz dotychczasowy tryb życia oskarżonego to brak jest podstaw do skutecznego postawienia w tym zakresie zarzutu opartego o przepis art. 438 pkt 4 k.p.k.

Zarzutu rażącej niewspółmierności kary nie można również skutecznie postawić w odniesieniu do kar wymierzonych oskarżonemu za przypisane mu ciągi przestępstw oraz kary łącznej orzeczonej na zasadzie asperacji, jeśli się zważy wskazaną już uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego, w tym za przestępstwa podobne, skutkującą jego

odpowiedzialnością za czyny przeciwko mieniu na zasadzie recydywy określonej w art. 64 § 1 k.k. oraz dotychczasowy naganny tryb życia oskarżonego, jak też dużą ilość popełnionych w krótkim czasie przestępstw i znaczny stopień ich społecznej szkodliwości. Wskazać jedynie należy na sprzeczność w zakresie rozstrzygnięcia o karze za ciąg przestępstw kwalifikowany z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. między częścią dyspozytywną wyroku, a jego uzasadnieniem. Kara wynikająca z części dyspozytywnej wyroku to 3 lata i 2 miesiące pozbawienia wolności, podczas gdy z części motywacyjnej wynika, iż za ten ciąg przestępstw Sąd I instancji orzekł karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. W takiej sytuacji decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia tej rozbieżności ma orzeczenie zawarte w części dyspozytywnej wyroku, zwłaszcza że określony tam wymiar kary jest łagodniejszy od wskazanego w tym zakresie w części motywacyjnej i stąd też, zdaniem Sądu Okręgowego, rozbieżność ta nie może podważać orzeczenia o karze wynikającego z części dyspozytywnej wyroku.

Brak jest zatem również podstaw do zmiany wyroku w zaskarżonej części w zakresie orzeczenia o karze.

O kosztach sądowych w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. uznając, iż sytuacja materialna oskarżonego, konieczność odbycia przez niego kilkuletniej kary pozbawienia wolności oraz nałożone na niego obowiązki naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych powodują, że uiszczenie kosztów sądowych byłoby dla niego zbyt uciążliwe.

Jednocześnie na podstawie § 17 ust. 1 pkt 4 i § 4 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2015.1801) orzeczono o wynagrodzeniu obrońcy z urzędu wraz z podatkiem VAT.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy orzekł jak w dyspozytywnej części wyroku.

SSO Marek Wojnar SSO Anita Jarzabek-Bocian SSO Jacek Matusik